

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige til hr. Morten Homann, at der er jo, hvis man tager det over årene, tale om en fortsat reallønsfremgang for studerende.

Der er i forslaget til finanslov ikke tale om, at man tager penge fra de studerende, der er tale om en omfordeling. Hvad der skal ske i de efterfølgende år, er der overhovedet ikke taget stilling til, men der er ikke tale om i 2004 at fjerne én krone fra SU-rammen. Selv om man regulerede SU'en efter prisudviklingen i stedet for tilpasningsprocenten, +2 som det folkeligt hedder, er der ikke fjernet én krone.

Hvad der sker i de efterfølgende år, er der ikke taget stilling til. Det er også svar til hr. Thomas Adelskov. Det er vel den proces, der må ligge i Folketinget, altså hvordan man vil fordele pengene, og hvilke forslag man har til næste års finanslov i øvrigt, altså efter 2004.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal for det første sige, at den teknik, man ville lægge ind i SU'en, betød, at der næste år ville være en besparelse på 75 mio. kr., som man førte tilbage til SU'en. Året efter ville der være en besparelse på 150 mio. kr., hvoraf man kun ville føre 75 mio. kr. tilbage til SU'en. Året efter igen ville der være en besparelse på 225 mio., hvoraf man kun førte 75 mio. kr. tilbage. Der ville altså på 5 år blive tilført statskassen 300 mio. kr. til billigere øl, ufinansierede skattelettelser osv. og væk fra de studerende. Så enkelt er det sådan set.

Jeg fik egentlig ikke rigtig svar på mit spørgsmål: Alle ordførerne har i dag talt om forsørgerne og især de enlige forsørgere, og jeg vil så mindeligt bede finansministeren om at kigge efter, når nu man alligevel i dag til finansloven sådan tilfældigt kunne finde 170 mio. kr., om man så ikke kunne finde snoldede 25 mio. kr. til at forbedre forholdene for de enlige forsørgere.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Vi skal lige have lidt ro i salen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er i forlængelse af mit tidligere spørgsmål. Hvis man ser sådan totalt på studerendes økonomi, kan finansministeren så ikke bekræfte, at hvis man ser på skattestoppets virkning sådan samlet set, har studerende relativt set fået min-

dre ud af det? Det har især gavnet folk, som har haft store huse, og det er der mig bekendt ikke så forfærdelig mange studerende der har.

De skattelettelser, som er blevet gennemført, kommer i meget ringe omfang studerende til gode, fordi folk på overførselsindkomster ikke er omfattet af beskæftigelsesfradraget, og fordi mellemskattegrænsen berører ret få studerende. Så kan finansministeren ikke bekræfte, at studerende på den her måde får mindre ud af regeringens politik end den gennemsnitlige dansker?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg mener, at studerende får glæde af alle de investeringer, vi foretager. Det er den generation, der skal overtage det danske samfund. Så det, vi i øvrigt bruger på områder til investering og udvikling af det danske samfund, kommer alle til gode og kommer især de unge til gode. Det, der egentlig lægges op til, er en stigende velstand og en stigende velfærd.

Jeg synes, vi skal glædes over, at man som studerende har det godt i Danmark, og det har man relativt. At man har en lavere indkomst end andre, ligger i, at man er studerende og har valgt at få den uddannelse, som også er en gave, som man skal være taknemmelig for at samfundet betaler for én, og at man så efterfølgende kan få en livsindkomst, der fylder den manglende indtægt op, som man havde i studieårene.

Jeg synes generelt, at danske studenter har det godt i forhold til det, der tilbydes andre i sammenlignelige lande, og det synes jeg at man skulle glæde sig over. Og så er opgaven til staidighed at gøre det bedre for de studerende, i takt med at samfundet har råd til også at afholde de udgifter, der er forbundet med at studere.

Morten Homann (SF):

Jeg skal bare ganske kort takke for debatten og sige, at som det har været fremme flere gange, er det selvfølgelig glædeligt, at det lykkedes at finde forbedringer for handicappede studerende, men samtidig utrolig ærgerligt, at det ikke lykkedes at nå til enighed om at finde finansieringen til at forbedre situationen for studerende, som er forsørgere, ikke mindst de enlige forsørgere.

I det lys er det selvfølgelig ærgerligt, at det i debatten endnu en gang er blevet slået fast fra Venstres og Dansk Folkepartis side, at den samlede SU-ramme ikke er til forhandling, men lig-